

BOHOSLUŽBY V LETNÍM OBDOBÍ V CHRÁMU NANEBEVZETÍ PANNY MARIE

Sobota 29. června 2002 - SLAVNOST SVATÝCH PETRA A PAVLA

- 7.30 hod. - ranní mše svatá s lidovým zpěvem
- 18.00 hod. - večerní mše svatá ke cti sv. Petra a Pavla

Neděle 30. června 2002 - XIII. neděle v mezidobí - závěr školního roku

- 8.00 hod. - ranní mše svatá s lidovým zpěvem
- 9.45 hod. - mše svatá s duchovní hudbou Františka Picka: MISSA in F-dur op.17.,
AVE MARIA, GLORIA ET HONORE
- 18.00 hod. - večerní mše svatá s lidovým zpěvem

V období školních prázdnin mše svaté v obvyklém pořádku to je: pondělí až pátek večerní mše svatá v 18.00 hod., o sobotách i ranní mše svaté v 7.30 hod., o nedělích mše svaté v 8.00. 9.45 a 18.00 hodin.

V tomto období také nebudou pravidelné katecheze pro děti při nedělních ranních bohoslužbách. Stejně tak, dětská mše svatá, která bývá pravidelně každé úterý.

Pátek 5. července - SLAVNOST SVATÝCH CYRILA A METODĚJE

- 7.30 hod. - ranní mše svatá s lidovým zpěvem
- 18.00 hod. - slavná mše svatá ke cti patronů Moravy

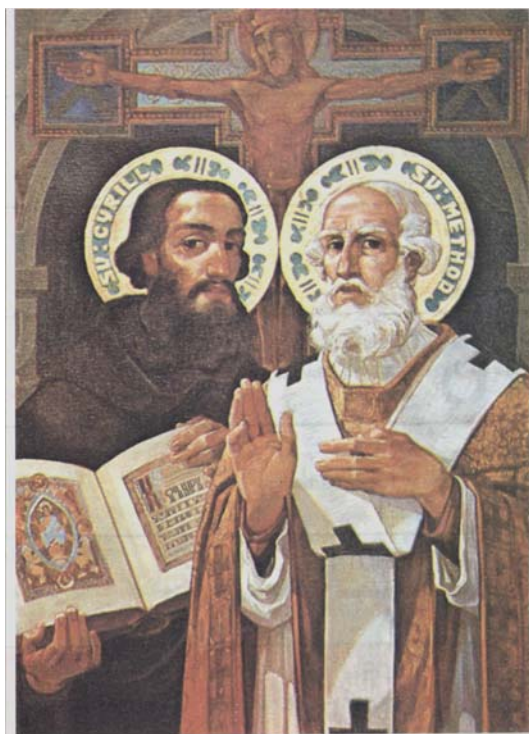
Čtvrtek 15. srpna - SLAVNOST NANEBEVZETÍ PANNY MARIE

Poutní slavnost zábrdovické farnosti

- 7.30 hod. - ranní mše svatá s lidovým zpěvem
- 18.00 hod. - Slavná poutní mše svatá s duchovní hudbou: Marc-Ant. Charpentier:
INTROIT pro orchestr, Vojtěch Říhovský: MISSA "LORETTA" B-dur,
P.Alessandro Boroni: TOTA PULCHRA

Historická poznámka o životě svatých věrozvěstů

V roce 862, kdy do Konstantinopole k císaři Michalu III. dorazilo poselstvo knížete Rostislava z Velké Moravy, byla Evropa pod vlivem dvou křesťanských proudů. Západ ovládala Francká říše a římský biskup papež Hadrián II. Východ byl pod vlivem byzantské Konstantinopole, tam byl nejvyšším duchovním patriarcha Fotios.

"My, Slované jsme prostý lid a nemáme, kdo by nás poučil o pravdě a vyložil smysl. Tož, dobří vladaři, pošli takového muže, který by uspořádal veškeré právo." Touto prosbou požádal kníže Rostislav o kazatele, který by na jeho území hlásal slovo Boží jeho poddaným srozumitelným jazykem. Do té doby totiž působili na Velké Moravě již 30 let kněží z Vlach a Bavorska, převážně latinsky.

Patriarcha Fotios doporučil na tuto misi dva vzdělané mnichy ze Soluně, bratry Konstantina - Filozofa, působícího na univerzitě a Metoděje, opata kláštera v Polychromu. V té době konali misie u národa Chazarů při Kaspickém moři.

Celý rok trvala příprava na slovanskou misi. Konstantin připravil s použitím jihomakedonského dialektu překlad některých částí Písma a liturgických textů a vytvořil pro jazyk vhodné písmo hlaholici. Roku 863 dorazili věrozvěsti v průvodu několika svých žáků na Velehrad. Aby lid jejich pastorační službu rozuměl, konali bohoslužbu v jeho domácím, slovanském jazyce. Tato skutečnost byla trnem v očích původním západním misionářům. Proto podali proti používání neliturgického jazyka papeži stížnost. Aby slovanskou bohoslužbu obhájili, vydali se oba bratři roku 867 do Říma.

Papeži Hadriánu II. přinesli darem ostatky sv. Klimenta, druhého nástupce apoštola Petra, které byly nalezeny na Krymu. Inspirován Duchem svatým uznal roku 869 papež bohoslužebné texty za potřebné a bulou "Gloria in excelsis Deo" je potvrdil. Aby svému rozhodnutí dodal váhu, položil je na hlavní oltář chrámu Santa Maria Maggiore a Metoděje vysvětil arcibiskupem pro území Velké Moravy a Panonie. Nemocný Konstantin se uchýlil v Římě do kláštera, kde 14. února 869 zemřel. Je pochován v bazilice svatého Klimenta.

Zpáteční cesta nového arcipastýře však skončila nečekaně. Z podnětu franckého biskupského synodu, kterému bylo papežovo uznání slovanské misie proti mysli, byl Metoděj zajat a tři roky vězněn v erlengenském klášteře. Teprve zásah papeže Jana VIII. arcibiskupa osvobodil a ten se mohl vrátit na Moravu. Ovšem za cenu zákazu slovanské liturgie. V té době se na Velehrad vypravil český kníže Bořivoj s manželkou Ludmilou a i se svým průvodem se dal od arcibiskupa

Metoděje pokřtít. Tím se také do Čech dostala slovanská bohoslužba. V klášteře na Sázavě i na jiných místech se udržela další dvě století.

Na Velehradě vysvětil arcibiskup bavorského kněze Wichinga na biskupa a ustanovil ho do čela nitranské diecéze. Tomu však bylo trnem v oku, že se na Velehradě dále slouží bohoslužba v jazyce lidu. Opět poslal stížnost do Říma a Metodějovi nezbylo, než znovu jít do Svatého města a obhájit se. Papež Jan VIII. slovanský jazyk opět zařadil mezi liturgické.

Možná Wichingova žárlivost, že Metoděj za svého nástupce na Velehradě ustanovil Gorazda a ne jeho způsobila, že se u Svatého stolce objevila další stížnost

na Metodějovo působení. Prý pro šíření řeckých bludů. Tentokrát se již věrozvěst Slovanů nemohl bránit. Zemřel na Velehradě 6. dubna roku 885. Nový papež Štěpán V. definitivně slovanskou liturgii zakázal. Pravděpodobně tím chtěl demonstrovat svou převahu nad Byzancí a Konstantinopolí. Navíc žáky Metodějovy vykázal do vyhnanství. Ti se usadili v Bulharsku a dále šířili slovanskou misii.

Trvalo téměř 1100 let než Druhý vatikánský koncil povolil při bohoslužbách užívání národních jazyků. A slovanský papež Jan Pavel II. prohlásil svaté věrozvěsty Cyrila a Metoděje za spolupatrony Evropy.

(Podle různých pramenů) VÁM.

DENNÍ MODLITBA ZA PLENÁRNÍ SNĚM NA VELEHRADĚ

Jak je známo Česká biskupská konference rozhodla, že o svátku našich věrozvěstů svatých Cyrila a Metoděje v příštím roce, to je 5. července 2003, bude zahájen na Velehradě Plenární sněm české katolické církve. Přípravy už několik let probíhají v různých orgánech a sněmovních kroužcích, jsou projednávána témata o nichž bude diskutováno. Také my, řadoví věřící, můžeme pro zdar této historické akce udělat hodně svými modlitbami. Proto Česká biskupská konference pro ten účel schválila a doporučila 20. ledna 1998 následující modlitbu. Toto doporučení se týká každého z nás, prosme i my o hojnost darů Ducha svatého slovy:

Všemohoucí Bože, Otče, Synu a Duchu svatý, vyslyš naše hlasy a pomoz církvi v naší zemi k oživení víry a růstu Tvého království.

Dej, ať sněm a všichni, kdo se na něm podílejí, poznají sílu Tvé milosti a pomoci. Pomoz nám moudře poznávat Tvou vůli, ukaž nám cesty, po kterých máme jít, a žehnej svému lidu na každém kroku v tomto velikém úsilí, aby se Tvá církev stala živým nástrojem evangelizace a obnovy, světlem světa, kvasem a solí země ke Tvé slávě a k posvěcení všech věřících. Amen.

Nemocní mohou za zdar sněmu obětovat své těžkosti modlitbou:

Své bolesti i slzy, své úzkosti i naděje, všechno těžké i požehnané, co patří k mému kříži, chci obětovat z celého srdce za církev, za Svatého otce, za naše biskupy, kněze i jáhny, za všechny služebníky církve a za dobré ovoce plenárního sněmu církve v naší vlasti.

Žehnáme denně všem, kdo zařadí tuto prosbu do svých denních modliteb.

Vaši biskupové.

S NEKATOLÍKY U STOLU PÁNĚ

Před časem mi vyprávěla jedna známá, že při svém pobytu v Anglii prožívala těžkou duševní krizi. Nebyla praktikující katoličkou a v liturgii se neorientovala. Zmíněný stav její duše ji přivedl do chrámu, v němž se právě konala bohoslužba, vrcholící přijímáním. Přistoupila v hluboké víře i ona ke stolu Páně. Při vyprávění nedokázala určit, zda byla v kostele katolickém, nebo anglikánském...Byla však vnitřně přesvědčena, že přijala Tělo Kristovo, poněvadž se její duše uklidnila a krize pominula. Zda přijímala platně, to posoudí Bůh...

Vzpomněl jsem si na její příběh při čtení rozhovoru s Otcem biskupem Františkem Radkovským ve 22. čísle Katolického týdeníku z letošního roku s názvem tohoto článku.

Začíná doba dovolených a tím i cestování mnohých z nás do ciziny. Nejen na Západ, kde lze najít a navštívit kostel katolický a platně se o nedělích a svátcích účastnit mše svaté a přijímat svátosti. Zdá se, že je to pro mnohé problém spíše v zemích východní Evropy. Zmíněný článek nás poučuje, že v krajinách převážně pravoslavných např. v Řecku, Rusku, Rumunsku nebo Bulharsku, jejichž církve mají apoštolskou posloupnost a tím i platné svátosti, je v krajních okolnostech možno i pro římského katolíka platně se bohoslužeb účastnit a svátosti přijímat. Znalost této skutečnosti je pro praktikujícího katolíka velmi významná a nelze-li jinak, měl by ji využívat. Je však dobré vědět, že pravoslavná liturgie je časově mnohem náročnější a s tím je třeba počítat.

Nicméně vřele doporučuji přečíst si zmíněný rozhovor s Otcem biskupem Radkovským a poučit se tak i pro možné kontakty s jinými religiozity.

Z á b r d o v i c k ý P R O G L A S Á Č E K m á p r á z d n i n y

Konečně se přiblížil čas, který mají děti nejrady. Po deseti měsících vysedávání ve školních lavicích, je možno aktovku odložit do skříňky a těšit se na pobyt v táboře, u babičky nebo dokonce někde na pláži u moře. Co já vím, kde všude budete?

CO BY SE VŠAK ODLOŽIT NEMĚLO JE ALESPOŇ KRÁTKÁ RANNÍ A VEČERNÍ MODLITBA A NEDĚLNÍ MŠE SVATÁ.

Pán Bůh totiž nemá prázdniny ani dovolenou. Je s námi jako milující Otec v lese, na horách i na koupališti a zaslouží si, abychom o Něm věděli. Je stále připraven nám pomáhat, kdykoliv o to požádáme. A my přece chceme, aby se nám čas prázdnin - a nejen jich - proměnil v radost. Proto je třeba ráno poprosit o Jeho ochranu a večer Pánu za každý den poděkovat. Neměli bychom zapomínat ani na nedělní a sváteční mši svatou. Když to jen trochu jde, jít se Pánu poklonit a přijmout jej do svého srdce. A když to opravdu nejde, je tu možnost poslechnout si v soustředění nedělní mši svatou na rádiu PROGLAS vždy v 9 hodin. Bohoslužby vysílá i Český rozhlas 2 stanice PRAHA. Taky ve stejnou dobu. Aby se všem dětem prázdniny vydařily, to vám vyprošuje zábrdovický PROGLASÁČEK. Budete-li v Brně 15. srpna, přijďte večer do Zábrdovic na poutní mši svatou. Oslavíte s námi svátek Nanebevzetí Panny Marie.

HISTORIE ZÁBRDOVICKÉHO KLÁŠTERA A KOSTELA III.

I tomto čísle budeme pokračovat s příspěvkem o historii našeho kostela. Tentokrát si přiblížíme válečná období.

Válečné doby

V době husitských válek museli zábrdovičtí premonstráti opustit budovy svého kláštera a uchýlit se do města Brna, do kláštera u minoritu. Zábrdovický klášter byl z větší části vypálen, ale budovy byly znovu obnoveny a uvedeny dokonce do lepšího stavu než byly v době předhusitské.

Rozkvět, který klášter zaznamenal po husitském hnutí vedl k tomu, že se zábrdovický kostel stal roku 1450 prvním kostelem na území města Brna, jehož představenému se dostalo pontifikálií, tzn. že směl vedle berle a prstenu nosit i mitru a na závěr slavnostních mší, hodin a nešpor udělovat i pontifikální požehnání. Petrovskému proboštovi se jich dostalo až o 100 let později.

V době Česko-uherských válek byla opět zničena velká část klášterních statků a značně utrpěly i samotné klášterní budovy.

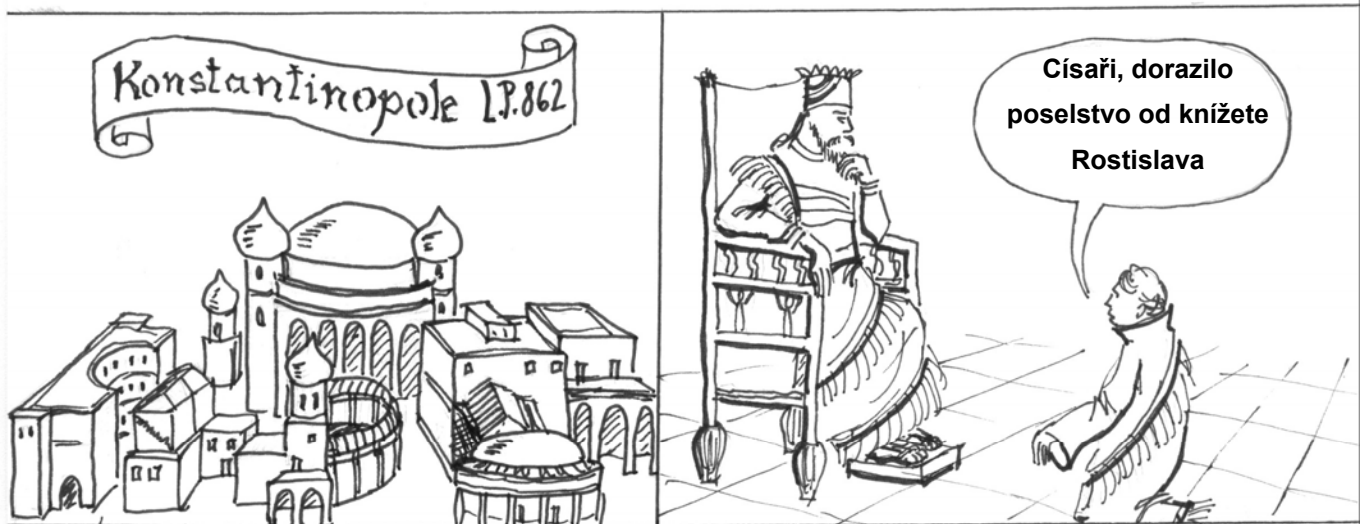
Z historických pramenů se dovídáme, že ještě kolem roku 1570 chyběly klášteru některé společenské místnosti, pro řeholní život velmi důležité. Vůbec tu nebyla kapitula a nebyla tu ani nemocnice. Značnými stavebními úpravami kláštera byli pověřeni stavitel Pietro Garbi a po jeho smrti roku 1584 jeho bratr Antonín. Tento stavební rozvoj byl ovšem opět zastaven, tentokrát Českým stavovským povstáním a roku 1619 byl klášteru zabaven veškerý majetek

Po bělohorské bitvě se klášter vzpamatoval a došlo k jeho obnově. Nestačily však už pouhé úpravy a klášterníci roku 1629 přistoupili ke stavbě nového kláštera od základů. Přestavba byla dokončena 21. října 1635. Sedm let nato se dostalo opravy i kostelíku sv. Kunhuty. Slibný stavební rozvoj byl přerušen švédskými vpády a obléháním Brna roku 1645. Řeholníci uprchli za hradby města a nově opravené budovy kláštera se staly vítaným sídlem velitelství švédských vojsk. Ta při svém odchodu zapálila obytné i hospodářské budovy a nakonec i celou Židenickou osadu.

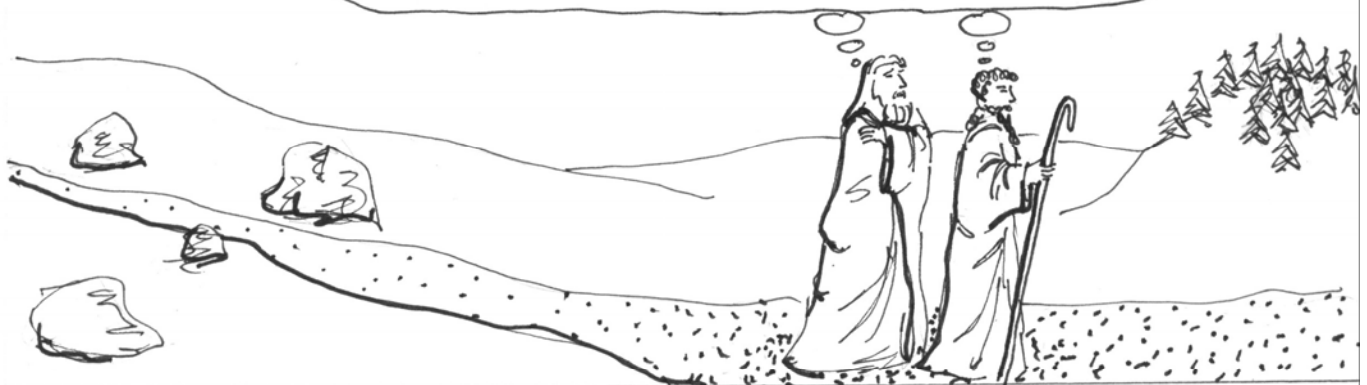
Po návratu premonstrátů musel být klášter zase upraven a zpřístupněn pro obývání. Na opravu kostela však již nebyly finance a nezbylo než se uchýlit do kostela sv. Kunhuty, který byl švédského rabování ušetřen.

Kájí

(Ne) OBYČEJNÝ PŘÍBĚH 9.

„Žeň je mnohá, dělníků málo. Proto prostě Pána žně, ať vyšle dělníky na svou žeň. Jděte! Hle, posílám vás jako ovce mezi vlky...“ (Lk 10,2-3)

Císař Michal III. Souhlasil a poslal na Velkou Moravu vzdělané bratry ze Soluně Konstantina a Metoděje. Ti potom sloužili bohoslužby ve slovanském jazyce.